

[Aage Brusgaard]

Vi har flere gange påpeget, at det ville gå ud over vores landsbymiljøer, som Danmark netop har været berømt for ud over landets grænser, og som har været værdsat af beboerne i disse områder. Den alt for restriktive planlægning har afstedkommet, at en mængde småhåndværk og småindustrier har måttet lukke, fordi man ikke har måttet udvide, og nyetablering har næsten været udelukket. Det er så igen gået ud over købmanden, slagteren, skolen, ja over hele landsbyen, og de små ejendomme og huse i landområderne er nu næsten usælgelige.

Planlægningen har bevirket en udvikling, så regeringen nu har nedsat et tværpolitisk udvalg, som skal se på landdistrikternes fremtid. Det er ret typisk for os danskere: Først planlægger vi og kvæler samfundet, derefter opretter vi nye organer med offentlige midler for at give lidt kunstigt åndedræt. Det ville være meget bedre – som Fremskridtspartiet altid har påpeget – at lade de forskellige samfund selv udvikle sig efter behov i de enkelte områder.

Af den grund har Fremskridtspartiet også altid betvivlet, at et begreb som zonebemyndigelse i det hele taget var rigtigt. Og hvis den skulle være der, burde det i hvert fald være kommunalbestyrelserne, der havde zonelovsbemyndigelsen, således at den ikke lå hos amterne. Det er jo sådan i dag, at først skal kommunernes teknikere og embedsmænd vurdere en zonetiladelse, derefter skal amternes teknikere og politikere, og derefter kan man gå til Planstyrelsen, hvis de nævnte organer ikke er enige. Hvis vi havde haft sådan en stram styring for 30 eller 50 år siden, er det næsten sikkert, at vi ikke havde haft noget, der hedder J.F.-fabrikkerne, Grundfos, Danfoss og mange andre store virksomheder, som begyndte i kældre og hønsehuse og andre lignende steder.

Fremskridtspartiet har, da jeg sad i Viborg Amtsråd i 1988, nærmere betegnet 8. februar, stillet forslag i Viborg Amtsråd om at rette henvendelse til Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen om at overføre zonemyndigheden til kommunerne, og der var flertal for det. Både Kristeligt Folkeparti, De Radikale, De Konservative, Venstre, Fremskridtspartiet og også enkelte Socialdemokrater støttede forslaget om, at zonelovskompetencen skulle gå helt over til kommunen, og vi fik et meget positivt brev fra en hr. Thorkild Simonsen, som var KL-formand, og som helt klart støttede Frem-

skridtspartiet i, at zoneloven helt og holdent burde gå over til kommunerne.

Vi har fået tilsagn fra de seks partier, der er fælles om lovforslag nr. L 76, om, at vi ser på kommentarerne fra de 67 kommuner, der kører frikommuneforsøg på zoneområdet, når disse forsøg er tilendebragt, og derefter prøver at se positivt på, om ikke zonelovskompetencen helt kan overføres til kommunerne.

Det var nogle af de kritiske ting, der er i dette forslag til lov om planlægning. Men nu er Fremskridtspartiet jo ikke et alt eller intet-parti, og derfor har vi vurderet dette lovforslag, ligesom vi normalt vurderer alle andre lovforslag, og fundet, at der er flere ting, der trækker i den rigtige retning end i den forkerte set ud fra et Fremskridtssynspunkt. Og som det ser ud til at blive efter afstemningen her, er der altså væsentlige ting, der trækker i den rigtige retning set ud fra Fremskridtspartiets synspunkt, og derfor er vi gået positivt ind i disse ting her.

Jeg vil nævne noget af det, jeg mener der trækker i den rigtige retning. Jeg vil ikke gå i detaljer med, hvem der har stillet ændringsforslagene. Ministeren har fremsat en del, og det har været på baggrund af de samtaler, der har været i udvalget. Andre ændringsforslag har Fremskridtspartiet selv fremsat og fået tilslutning til.

Fremskridtspartiet har været en hel del betænkelige over alle de ministerbeføjelser, der er, det skal ikke være en hemmelighed, selv om også vi godt kan se, at en del dispensationsmuligheder fra ministerens side kan være en hjælp til vores erhvervsliv. Men vi har stillet os tilfreds med, at ministeren har givet tilsagn om at komme med en redegørelse en gang om året, både hvad angår de bemyndigelser, der er gjort brug af, og dem, man vil gøre brug af, som der står i det bilag, der er optrykt til betænkningen.

Fremskridtspartiet havde gerne set, at ejere af sommerhuse selv kunne afgøre, om de vil bo der hele året eller ikke. Vi ville gerne have haft, at det var ligesom i næsten alle andre lande, hvor det var helt frit. Der er jo ingen, der har noget imod, at danskere køber sommerhuse i sommerhusområder i Sverige og Frankrig og Spanien og bor dér. Det er der aldrig nogen der sætter spørgsmålstegn ved. Nu er der jo nok ikke megen snerydning i Spanien, men i hvert fald kan lægebesøg, hjemmehjælp osv. komme på tale, og der finder overhovedet ingen planlægning sted. Dér kan de mennesker, der køber